

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politično vojskovanje: Tradicija in duh SA

6. del

NOVI SA (1977-1983)

Kar zadeva organizacijsko zgodovino, naša sedanja nacionalsocialistična skupnost prepričanj izhaja iz BDNS prek Prijateljev NSDAP in iz HSKG prek NSDAP/AO - obe smeri se nazadnje združita v novi SA, ki je bila ustanovljena leta 1977. Pomembnejša kot izvor iz BDNS in Freundeskreis, ki ima lokalni politični pomen le v Hamburgu, kjer je bila ustanovljena prva SA-Sturm, je seveda izvor iz NSDAP/AO:

Pomen NSDAP/AO za vzpon nacionalsocialističnega gibanja konec sedemdesetih let prejšnjega stoletja ni mogoče preceniti! Ni naključje, da se je v nenehnih vzponih in padcih novih nacističnih skupin lahko uveljavila kot najbolj stabilen dejavnik in da je iz njenih vrst izšla naša Gesinnungsgemeinschaft, s katero je prvič po letu 1952 nastalo in preživelo enotno, vsenacionalno in močno nacistično gibanje! V sedemdesetih letih se je NSDAP/AO pod vodstvom Gerda Laucka uspelo izogniti vsem mogočim odklonom, ki so jih dejansko zagrešile tudi druge skupine NS, ter izdelati realističen in obetaven koncept nacionalsocialističnega boja za svobodo ob koncu našega stoletja. Kateri so bili ti odkloni, ki so jih storili drugi?

Poskus taktične spremembe: Vse več nemških patriotov, zlasti mlajše generacije, je našlo pot nazaj k nacionalsocializmu. Videli smo, da so varnostni organi ZRN

že leta 1986, PRED novim organizacijskim začetkom, prepoznali približno 3000 nacionalsocialistov - še veliko več se jih je skrivalo v drugih skupinah, gojilo svoje prepričanje le v najožjem, zasebnem krogu in poskušalo ostati neprepoznano. Žal se to skorajda ni spremenilo niti po ustanovitvi odprtih nacističnih skupin, ki so uspele pridobiti le nekaj sto aktivistov in podpornikov, večinoma pa so v svoji razdrobljenosti prišle do komaj ducat do največ sto tovarišev. Tako so številni nacionalsocialisti ostali in še danes ostajajo v drugih nacionalnih skupinah in se tam maskirajo. Želijo delovati v tišini, na skrivaj. Drugi pa nacionalsocializem preprosto preimenujejo in se tako skušajo izogniti nacistični prepovedi in preganjanju. Vse to tudi ohranja nacionalsocializem pri življenju, vendar ne prinaša nobenega napredka in ostaja neučinkovito - gre za nadaljevanje sterilnosti iz šestdesetih let prejšnjega stoletja.

NEUČINKOVITOST KULTU VODJE: Velik del krivde za razdrobljenost in neučinkovitost novega nacističnega gibanja v sedemdesetih letih je bil pripisan ambicioznosti in nečimrnosti malih "voditeljev", ki so vsi merili svoj neugledni videz s titanskim likom Adolfa Hitlerja in zase trdili, da želijo voditi gibanje z enako avtoriteto in s pravico do neomejenega osebnega poveljevanja! Ker je hrepenenje po novem voditelju v našem gibanju zelo veliko, tudi zaradi boleče šibkosti in politične nepomembnosti v primerjavi z zgodovinsko NSDAP in njenim voditeljem, je vsak od teh "malih voditeljev" našel nekaj gorečih privržencev, ki so okoli njega zanetili ustrezen kult. In ne samo to - pogosto ti "voditelji" niso le promovirali absolutnega ukazovanja, ampak so si tudi prisvajali pravico do "razlage" ali celo "nadaljnega razvoja" nacionalsocializma kot ideje! Na ta način je bila ogrožena ali onemogočena ne le organizacijska, temveč tudi idejna enotnost še komajda utrjenega mladega NS gibanja nove generacije.

IRSKA POT OROŽNEGA ODPORA: Zaradi nenehnega preganjanja in zatiranja nacionalsocializma so prav najboljši, najbolj pošteni in fanatični mladi aktivisti vedno znova v skušnjavi, da zapustijo naporno pot priznanja in zatiranja ter dosežejo domnevno hiter uspeh in učinek z organiziranjem oboroženega odpora. V resnici - kot kažejo izkušnje - vsi takšni poskusi po nekaj mesecih propadejo zaradi varnostnega aparata ZRN, nasprotno: Takšni tovariši nezavedno igrajo diabolično, sprevrženo igro vladajočega sistema - sistem s preganjanjem načrtno žene domobrance v oborožen odpor, saj zatre vsak legalen in svoboden poskus nacionalsocialističnega propagandnega dela; po drugi strani pa obupane reakcije in eksplozije oboroženega odpora, ki so zrasle iz upravičenega ogorčenja, po njihovem zatrtju spet zlorabi za agitacijo in kot izgovor za nadaljevanje veljavnosti posebnih zakonov nacistične prepovedi!

TEMPERATIVNI POSKUS PONOVNE USTANOVITVE NSDAP: Da bi premagali razdrobljenost, ponovno omogočili zavezujočo opredelitev nacionalsocialističnih idej in politik ter konkretno, obetavno politično delo, so se

tovariši v sedemdesetih letih večkrat zalotili pri zamisli o ponovni ustanovitvi NSDAP, ki je bila sama po sebi pravilna. Vendar je to zaradi številčne in organizacijske šibkosti tedanjega NS gibanja redno propadalo. Ponovno ustanovitev je treba skrbno pripraviti in premišljeno izvesti - prezgodnji poskus ponovne ustanovitve je škodljiv, je karikatura in s tem žalitev za Führerjevo stranko!

NSDAP/AO se je izognila vsem tem političnim težavam:

Ni se maskiralo, kot so to počeli nacionalsocialisti v NPD in drugih nacionalkonzervativnih združenjih ter poskušali storiti v okviru Fašistične fronte in Ljudskega socialističnega gibanja, temveč se je organiziralo kot jasno nacionalsocialistično gibanje.

Ni razglasilo novega "voditelja", kot je to storilo zlasti Röderjevo gibanje, niti si ni prisvajalo pravice do spreminjanja, razvijanja ali celo ponarejanja nacionalsocialistične ideje. Namesto da bi ubogalo novega FÜHRERJA, je nacionalsocialiste učilo, naj priznajo vodstveno nalogo PARTEI. Ni pozivala k oboroženemu odporu, kot sta to počeli Evropska osvobodilna fronta in celo NSKG, temveč je razvila koncept "propagandnega podzemlja".

In končno, ni trdila, da je nova NSDAP, kot so to skupine nacionalsocialistov neuspešno počele v letih 1970, 1976 in 1979, ampak se je zadovoljila s praktičnimi organizacijskimi nalogami priprave in spodbujanja nove ustanove NSDAP kot njene zunanje in strukturne organizacije. Ta način dela in realistična ocena možnosti in možnosti nacionalsocialističnega organizacijskega dela sta za NSDAP/AO pridobila tiste nacionalsocialiste, ki se niso hoteli zadovoljiti s političnim samozadovoljevanjem in nacističnimi igrami, ampak so iskali jasen in prepričljiv koncept. S svojo radikalnostjo in zvestobo zgodovinskemu slogu NSDAP pa je AO pridobila tudi mnoge od tiste neorganizirane, revolucionarno misleče mladine, ki je v nacionalsocializmu preprosto prepoznala najostrejšo in najbolj neusmiljeno napoved vojne meščanskemu sistemu.

Tako je NSDAP/AO konec sedemdesetih let postala najmočnejša skupina NS v novem gibanju. Tako je pritegnila tudi najbolj radikalne in dosledne militante, ki so iz JN in WJ našli pot v vrste NSDAP/AO. Vendar se mnogi od teh borcev niso zadovoljili z organiziranjem v majhne celice v skladu z delovnimi smernicami NSDAP/AO, ki so jim prepovedovale medsebojne stike in jih omejevale na nočne ilegalne propagandne akcije. Čeprav je bila ta taktika iz varnostnih razlogov upravičena, ni bila dovolj za aktivizem in občutek skupnosti mladih militantov. Prvi je to leta 1976 razumel "Armin", takratni koordinator NSDAP/AO na zveznem ozemlju. Izhajal je iz fanatično nacionalsocialistične družine, njegov oče je bil vodja SA, sam pa je bil že kot šestletnik v času bojev aktiven v HJ, zato je

bil nosilec zlatega častnega znaka HJ. In razvil je zahtevo, da se iz najaktivnejših borcev NSDAP/AO kljub vsem varnostnim pomislekom v podzemlju oblikuje enotna in strogo organizirana enota političnih vojakov - SA NSDAP/AO. Čeprav je že od leta 1976 dalje izvajal propagandne ofenzive NSDAP/AO po vsej državi, se prava organizacija še ni rodila.

Do tega je prišlo tako po naključju kot tudi po usodi, marca 1977 na nacionalni konferenci stranke NPD v Hannoveru. Večer prej je potekal osrednji shod JN, ki naj bi se ob mraku končal s pohodom z baklami. Ko so se demonstranti začeli oblikovati v sprevod, se je iz teme nenadoma oglasil glas: "AO v ozadje!" Vsi tovariši, ki so doslej izolirano, ne da bi vedeli drug za drugega, izrekli zvestobo NSDAP/AO, so se postavili v vrsto zadaj in nenadoma ugotovili, da predstavljajo več kot tretjino vseh udeležencev. To je bila fascinantna izkušnja, kako se v majhnih skupinah iztrgati iz izolacije in končati z občutkom, da stojiš sam proti vsem z le nekaj tovariši. Tisti konec tedna sem se pod vtisom te izkušnje in po pogovoru z "Arminom", ki mi je razložil strategijo in taktiko AO, iz Društva prijateljev NSDAP/AO pridružil NSDAP/AO in dobil nalogo, da v Hamburgu pripravim SA-jevski vihar!

Nekaj tednov pozneje - 8. maja 1977 - sem skupaj s še dvema tovarišema ustanovil prvo formacijo SA v povojnem obdobju, "SA Storm Hamburg 8 May".

Za zgodovino naše skupnosti je bilo odločilno, da smo se združili pod zemljo in tako že od samega začetka ustvarili ilegalno organizacijo. Šele z ustanovitvijo Akcijske fronte nacionalsocialistov (ANS) kot napredne organizacije novembra 1977 smo se vsaj delno rešili iz ilegale. Skupaj z našim odnosom do življenja kot političnih vojakov v tradiciji SA je prav to ilegalno rojstvo že na začetku odpravilo strah pred preganjanjem in prepovedjo, ki je desetletja hromil vse nacionalne skupine, in nam tako zagotovilo uspeh!

Ko so nas decembra 1983 dejansko prepovedali, se za nas ni nič spremenilo. Samo ostali smo skupaj in začeli oblikovati nove oblike organizacije!

Naša hamburška nevihta SA je bila tudi prva v povojnem obdobju, ki je jasno opredelila svojo zavezanost duhu SA, ki je našla svoj izraz v "10 zapovedih političnega vojaka", objavljenih v prvi številki naše mesečne ilegalne revije "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" junija 1977. Istega leta je frankfurtska "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD), ki je bila od nas neodvisna, prav tako sprejela 10 zapovedi kot zavezujoče zase - in januarja 1983, po združitvi ANS z "Nacionalnimi aktivisti" in posledičnem preboju po vsej državi, so te končno postale obvezne za celotno našo miselno skupnost povsod po Nemčiji!

SA NSDAP/AO se je hitro pripravila. Po Hamburgu so se ustanovljale tudi nevihte

SA v Hannoveru, Brunšviku, Severnem Porenju-Vestfaliji in nazadnje celo v Münchnu - decembra 1977 je bilo na führerthingu v Hessnu oblikovano štabno vodstvo SA, za načelnika štaba pa je bil imenovan "Armin". Aprila 1978 je izšla prva povojna številka časopisa Völkischer Beobachter, ki ga je izdalo štabno vodstvo SA kot priznanje vodilni vlogi partijskega vodstva NSDAP/AO. In vendar naj bi se v revolucionarni praksi pokazala upravičenost opozoril vodstva NSDAP/AO pred tesno konsolidacijo podzemlja in oblikovanjem podzemnega centra na okupiranem ozemlju rajha.

Že septembra 1977 je bil razkrit hamburški vihar SA in delo v podzemlju, ki je kljub vse večjim izgubam zaradi preganjanja in zapiranja dosledno potekalo, je konec leta 1979 dokončno propadlo z aretacijo vodje štaba SA "Armina", ki mu nazadnje ni uspelo niti preprečiti prehoda v oborožen odpor, zlomil se je ob propadu svojega dela v zaporu in začel besniti proti sebi in vsem drugim ter se popolnoma izoliral. To je razlog, zakaj ne želim omenjati imena tega človeka, ki je kot človek na koncu propadel, kot načelnik štaba SA s kodnim imenom "Armin", vendar je za določen odsek našega boja za svobodo pridobil velik pomen in neminljive zasluge.

Hamburška SA se je seveda le delno vključila v razpad SA NSDAP/AO, saj se pod mojim vodstvom že dolgo ni več omejevala na podzemno delo, ampak se je od ustanovitve ANS novembra 1977 vedno bolj osredotočala na legalno, javno propagandno delo.

Tudi v naslednjih težkih letih do januarja 1983 se je SNE soočal z vsemi že opisanimi odkloni, ki so kot skušnjava privabili nacionalsocialiste, organizirane v naših vrstah, tako v naših vrstah kot zunaj njih. Vendar sta izvor naših enot iz NSDAP/AO in zavezanost njenemu konceptu omogočila, da je SNE kljub izgubam ter resnim težavam in krizam preživela. Z usmeritvijo v javno propagandno delo pa so se pojavila številna vprašanja in težave, na katere koncept NSDAP/AO, ki je bil usmerjen v čisto podtalno delo, ni več nudil odgovora. V teh težkih časih je naša skupnost končno izoblikovala jasen koncept potreb in oblik javnega propagandnega in organizacijskega dela nacionalsocialistov v tradiciji in duhu SA, ki je daleč presegal koncept NSDAP/AO, vendar mu ni nasprotoval, temveč ga je smiselno dopolnjeval. Rezultat tega procesa zorenja naših enot je bil oblikovan v organizacijskem redu ANS/NA iz marca 1983:

"ANS/NA se pojmuje kot pravna roka nacionalsocialističnega gibanja nove generacije v tradiciji SA in se politično bori za odpravo prepovedi NS. Zavzema se za jedro in pomen programa NSDAP v 25 točkah z dne 24. februarja 1920, zavrača nasilje za doseganje političnih ciljev in si prizadeva delovati v okviru obstoječih zakonov. ANS/NA se bo razpustila takoj, ko bo ponovna vzpostavitev NSDAP kot legalne stranke v Nemčiji spet mogoča, in ji

bo takrat dala na voljo svoje kadre!"

Tako je nova SA končno našla svoj organizacijski koncept, svoj slog in svoj odnos do življenja ter se je zdaj lahko odločno lotila dela. Prelomno leto 1983 je pokazalo, da je bilo pravilno: že poleti istega leta se je organizacijska osnova tako razširila, da je postala mogoča ustanovitev volilne stranke pod imenom "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR). S tem je naša skupnost v bistvu že prerasla svojo omejenost kot SA in naredila naslednji korak k izgradnji nacionalsocialistične PARTIJE (o razliki in razmerju med partijo in SA se v opomin še enkrat sklicujem na prvi dve poglavji tega pisanja). Konec leta je bilo v vrstah ANS/NA v 36 društvih in devetih zveznih deželah organiziranih več sto političnih vojakov. A preden je bilo to doseženo, je morala naša skupnost premagati še nevarno krizo - soočenje z nastajajočim esesovskim krilom v enotah!

Obstaja veliko nesporazumov glede odnosa naše skupnosti do SS: Sprva, kot je opisano, smo imeli le pozitiven odnos do tradicije in duha SA, ne da bi to povezovali z napovedjo vojne tradiciji in duhu SS, ki je prvotno le utelešala še bolj okrepljen odnos do življenja političnih vojakov. Res je, da je naša zavezanost SA s seboj prinesla tudi preiščeno in kritično oceno tragedije 30. junija 1934 in že v drugi povojni številki Völkischer Beobachter jeseni 1978 je štabno vodstvo SA v imenu NSDAP/AO napovedalo rehabilitacijo Ernsta Röhma in njegovo priznanje kot velikega nacionalsocialističnega revolucionarja. Vendar to ni pomenilo fronte proti SS, temveč le okrepljeno zavračanje reakcije.

Naša kritična drža do SS se je začela šele poleti 1983, ko smo bili priča, da se je skupina, ki je škodovala organizaciji, okoli takratnega člana organizacijskega vodstva ANS/NA Arnda-Heinza Marxa obnašala vse bolj ostro in zavračala tradicijo in duha SA ter se nasprotno vse bolj istovetila z zgodovinsko SS - in prav NE z SS, točno NE s SS, kolikor je utelešala iste ideale in stališča kot SA, temveč s protipartijsko tradicijo SS, ki je v smislu ideologije pomenila dogmatično degeneracijo, v organizacijskem smislu neodvisnost, v smislu odnosa do življenja pa arogantno, ne tovariško zahtevo po vladanju nad gibanjem. Jeseni 1983 je polzeča kriza dosegla vrhunec, ko je Marx proti mojemu ukazu ukazal tovarišem iz frankfurtskega in hanauskega društva, da prisegajo v SVOJO OSEBO.

Ni bilo nedopustno le v organizaciji, da je s tem tretji član gibanja, ne da bi upošteval druga dva člana organizacijskega vodstva, prisegel na svojo osebo - nedopustno je bilo tudi ideološko, saj po smrti vodje nihče nima pravice svoje osebe enačiti s stranko in zahtevati podrejenosti osebi namesto stranki. Ta provokativna zahteva po samovoljni vladavini nad gibanjem, namesto da bi delali in se borili kot vodilni tovariši v skupnosti in za skupnost, kot smo zahtevali v tradiciji SA, in utemeljitev tega napada na našo samopodobo in našo organizacijo

s pogledom nazaj na zgodovinsko SS, ki so ji kmalu sledile deloma insinucijske, deloma grozeče namigovanja na 30. junij, sta nas pripeljala ne le do izključitve skupine okoli Marxa, ampak zdaj tudi do javnega pojasnila našega odnosa, in sicer do zgodovinske SS na način, opisan v 6. poglavju.

Ko Marx ni prenehal z bojem proti gibanju in za njegovo razcepitev, ampak ga je še okrepil z osebnimi atentati na vodilne tovariše naše skupnosti in spletkami, smo morali njega in njegove privrženca izločiti in jih razglasiti za partijske škodljivce. S tem je bila povezana razglasitev 30. junija za "dan boja proti reakciji", ki ga od leta 1984 praznujemo vsako leto v znak nasprotovanja tistim težnjam, ki so škodljive za partijo in ki objektivno služijo reakciji. Čeprav je Marx danes potonil v brezno popolne nepomembnosti, je še vedno potrebna budnost pred tistimi težnjami, ki jih je utelešal in s katerimi je hotel razbiti naše gibanje. To pojasnjuje naš kritični odnos do zgodovinske SS, na katero se je skliceval v svojih stranki uničujočih mahinacijah, ne da bi zato na debelo obsojali vse, kar je povezano z SS, ali bili slepi za vse velike in zgledne stvari, ki so jih dosegli tovariši SS in predvsem tovariši Waffen SS in jih vsekakor vključujemo v naše razumevanje tradicije!

Z izključitvijo Marxa iz naše skupnosti jeseni 1983 je bila kriza v veliki meri odpravljena in obnovljen je bil temeljni tovariški odnos med vodstvom in privrženci.

Konec leta 1983 smo lahko ponosno izjavili, da je prvič po letu 1952 ponovno obstajalo delujoče, nacionalno, enotno nacionalsocialistično gibanje. To takrat že ni vključevalo le nove SA - utelešene v tovarštvu nacionalnih aktivistov in kadrov ANS -, temveč pod vodstvom nekdanjega aktivista SRP, nosilca viteškega križa Otta Riehlsa, tudi "krog prijateljev nemške politike", ki je organiziral naše podpornike starejše generacije, organizacijo celičnih organizacij podjetij in združenje deklet. Organizacijsko neodvisna, politično pa pod vodstvom mojega namestnika Thomasa Brehla, je bila tudi volilna stranka AAR. SA je že postala pravo, majhno, a dejavno ljudsko gibanje, čeprav so številčno in politično jasno prevladovali politični vojaki. Tako je bila proti koncu leta 1983 sprejeta odločitev, da mora ANS/NA v prihodnjem letu bolj umakniti v ozadje, da bi se utrdila in usposobila svoje kadre, politični poudarek pa mora biti na širjenju AAR in vej našega gibanja, ki je zdaj praktično postalo nacionalsocialistično gibanje par excellence!

Toda 7. decembra 1983 je bonnski sistem prepovedal ANS/NA z njenimi pododdelki in AAR. Zgodovina nove SA, naše Akcijske fronte nacionalsocialistov, se je tako končala v prejšnji obliki - boj se je preusmeril na NOVO FRONTO!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist er immer in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abendbrot von Mauthausen, Vorkrieg, Vorkrieg und Vorkrieg haben nicht ausgeht, die Karte für das gesamte Volk unseres heiligen Führers Adolf Hitler zu errichten.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Vorkrieg und Kampfruf sind schon Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern. Die Bewegung ist zwar nicht geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der wertvolle Gegenstand ist also dabei, die Volkstümer zu gegen alle weißen Völkern (?) - zu kämpfen, keine Mittel und Lasterung, Überlebend und Kampferzeugung.

Oh "Nazi" oder "Hitler", ob in Wäldern oder im Brauenkampf, ob mit Propagandamateriali Schwafel oder auf einem Schießfeld andere Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Volkovo človeštva (www.mourningthefacient.com/ truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drugo svetovno vojno je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 176 (1975) Founded 1979 April 26, 2019 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folks.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folks. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!